חג סוכות

האושפיזין

אחד ואחד מימי חג הסוכות, באים ומתארחים בסוכות של כל אחד מעם ישראל האושפיזין עילאין**בכל** קדישין - אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרון, יוסף ודוד, הם באים ושמים את מדורם עמו. באותה שעה כל יהודי יושב בצל האמונה בתוך הסוכה, והשכינה פורסת כנפיה עליו. לאושיפיזין יש הרבה כוח והם מביאים איתם מלא ברכה לכל יושבי הסוכה. לכן כדאי להתפלל במשך כל השנה, שכל האושפיזין והמידות בזוהר הקדוש על**כתוב**הקדושות שלהם ידבקו בילדים היקרים. האושפיזין הראשון הוא אברהם אבינו - העץ אשר נשענו עליו המלאכים לא**"יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ"**הפסוק: היה עץ רגיל. אמנם הוא היה מספק צל, אבל לא לכולם. תלוי מי היה האדם שישב תחתיו. אם הוא היה אדם הגון, שמאמין רק בה' יתברך, העץ היה מסכך עליו יפה, נותן לו הרבה צל ואויר נעים. אבל אם האיש הזה מסכן, קצת עברו עליו 'המים הזדונים', והוא היה הולך אחרי מעשי ידי אדם - עץ ואבן, העץ מיד היה מסלק את הברכה ממנו. הענפים שלו היו מתרוממים כלפי מעלה עד שהיה ממש כמו עמוד חשמל, והאדם היה נשאר בשמש. כאשר אברהם אבינו, היה רואה שהעץ אסף את הענפים שלו למעלה, הוא היה מבין שהאדם הזה צריך טהרה. בתחתית העץ נבע מעין, במיוחד בשביל טהרת הטמאים. כך היו אנשים טובלים מטומאתם במקום יפה וצנוע, וחוזרים שוב לשבת בתחתית העץ. לפעמים בניו ובנותיו של אדם יוצאים לגלות, ובחזרתם הם מפתיעים את הוריהם, עם בן או בת זוג שאינם מבני עמינו. לא נדיר כל כך לשמוע על אישה צעירה שיצאה לחוץ לארץ ללמוד מקצוע, וחזרה לבית הוריה עם "תכשיט" נכרי. היא חושבת ואומרת - 'אני אגייר אותו, אני אקח אותו לסדנת ערכים'. זאת נקראת גלות - להכניס נטעים זרים בתוך הבית היהודי. אנשים חושבים בטעות שהם עושים מצווה גדולה בכך שהם מגיירים גוים. כל דבר שמקורו בעייתי יישאר כך! לכן כאשר אדם בונה סוכה בחג, זכות אברהם אבינו שמידתו היא מידת החסד, מוציאה את האדם מאפילה לאורה ומטומאה לטהרה. וכך מידתו משפיעה במשך כל השנה חסד על האדם ובני ביתו, וכך ה' יתברך נוהג אתו ברחמים ומציל אותם מן הגלות.